

15

Griffiennr. : 2014/ 4237
Not.nr. : GE 66.RW.500400/14 SW2

BESTUURLIJKE INLICHTING

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN Afdeling Gent

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer: G30, 1 rechter
Datum: 16 december 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

8071

wonende te

werkzoekende, geboren te op

8072

op

verblijvende te

gepensioneerd, geboren te

beklaagd van:

A.

De eerste

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 102bis §9 1° van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, de verplichtingen bedoeld in artikel 92 § 3 1° niet te hebben nagekomen, namelijk als huurder van een sociale huurwoning de wijziging van de personen die de sociale huurwoning op duurzame wijze betrekken, niet onmiddellijk aan de betrokken verhuurder te hebben meegedeeld

meer bepaald niet te hebben meegedeeld dat zijn
intrek had genomen in de sociale huurwoning gelegen te
waardoor zij een financieel voordeel geniet op het vlak

van huurprijsberekening en op het vlak van de ontvangen werkloosheidsuitkering

te in de periode van 23.10.2012 tot en met 20.05.2014 (OK 1)

B.

De tweede

Bij inbreuk op artikel 102bis §9 1° van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, de verplichtingen bedoeld in artikel 92 § 3 2° niet te hebben nagekomen, namelijk als huurder van een sociale huurwoning in de sociale huurwoning niet zijn hoofdverblijfplaats te hebben en er niet gedomicilieerd zijn

meer bepaald zijn hoofdverblijfplaats niet te hebben gehad in de huurwoning gelegen te _____ waardoor hij een financieel voordeel geniet op het vlak van huurprijsberekening en op het vlak van de ontvangen pensioenuitkering

te in de periode van 23.10.2012 tot en met 20.05.2014 (OK 2)

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 18 november 2014.

2. De rechtbank aanhoorde op deze terechtzitting:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- de beklagde, _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester Steffi Blomme, advocaat te 9000 Gent, Gebroeders De Cockstraat 2, die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester Alexia De Clercq, advocaat te 9000 Gent, Molenaarstraat 111-1A;
- Het gunstig advies van het openbaar ministerie betreffende de gevraagde gunst van de opschorting voor de eerste beklaagde.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 1 juli 2014 stelde het Agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening Woonbeleid en Onroerend Erfgoed een proces-verbaal op lastens beide beklaagden.

Uit onderzoek bleek dat er in de periode 23 oktober 2012 tot 20 mei 2014 geen verbruik was van elektriciteit, gas of water in het appartement van Verschillende burens verklaarden dat hij het appartement niet bewoonde en nooit bewoond heeft. Verschillende burens van verklaarden dat zij samenwoont met haar vriend, Zij stemde niet in met een huiszoeking met toestemming.

Volgens de vaststeller hield het aanhouden van een apart adres een financieel voordeel in voor beiden, zowel op het vlak van de huurprijsberekening als op het vlak van de ontvangsten uitkeringen.

Beoordeling

5. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten ten aanzien van beide beklaagden bewezen zijn. De feiten werden overigens ter terechtzitting van 18 november 2014 niet langer betwist.

Straf

6. De ten laste gelegde feiten worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden of een werkstraf met een maximale duur van 250

uren of met een geldboete van 26 tot 500 euro (artikel 102bis, §9 1° Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode).

7. De beklaagden hebben hun verplichtingen als huurder van een sociale huurwoning niet nageleefd door de wijziging in gezinssamenstelling niet mee te delen aan de verhuurder of door in de hem toebedeelde sociale huurwoning niet hun hoofdverblijfplaats te houden.

Uit het strafdossier blijkt dat er een financiële drijfveer was om de aparte woonst te behouden, met name het voordeel op het vlak van de huurprijsberekening en op het vlak van de ontvangen werkloosheids- en pensioenuitkeringen.

Dergelijke kleine vormen van sociale fraude ondermijnen het systeem van sociale huurwoningen. Ook bleef een sociale huurwoning gedurende jaren onbeschikbaar voor andere kandidaat-huurders.

De beklaagden dienen te beseffen dat zij als sociale huurder niet enkel rechten, maar ook verplichtingen hebben.

Gelet op de duur van de inbreuk kan niet worden aangenomen dat het om een vergetelheid ging van de beklaagden. Bovendien blijkt uit het strafdossier dat er met betrekking tot de vorige sociale huurwoning toebedeeld aan () ook reeds vermoedens waren dat hij er in werkelijkheid niet woonde.

Ten aanzien van

8. De eerste beklagde heeft een blanco strafregister.

Ter terechtzitting van 18 november 2014 vroeg de eerste beklagde om haar de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te willen verlenen.

Er is geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing, zoals hierna bepaald, aan de eerste beklagde overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen.

De rechtbank is bovendien van oordeel dat, gelet op de aard van de gepleegde feiten en ten einde de eerste beklagde voldoende bewust te maken van de ernst ervan, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt, zodat er geen redenen bestaan om de beklagde de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen.

De hierna bepaalde geldboete wordt opgelegd gelet op de ernst van de feiten en het financiële voordeel dat werd genoten. De minimumgeldboete, volledig met uitstel opgelegd, volstaat evenwel gelet op de beperkte financiële draagkracht van de eerste beklagde en met het oog op het voorkomen van recidive.

Aan de eerste beklaagde kan nog uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf worden toegekend.

Ten aanzien van

9. De tweede beklaagde liep in het (weliswaar ver) verleden diverse correctionele veroordelingen en een criminele veroordeling op, waardoor hij niet meer de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf kan genieten.

Op de vraag van de tweede beklaagde om hem een gevangenisstraf op te leggen wordt niet ingegaan, aangezien deze vraag louter is ingegeven om een (financiële) bestraffing te ontlopen.

De hierna bepaalde geldboete wordt opgelegd gelet op de ernst van de feiten en het financiële voordeel dat werd genoten. De minimumgeldboete volstaat evenwel, gelet op zijn precaire financiële situatie en met het oog op het voorkomen van recidive.

KOSTEN

10. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

11. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 137, 162, 182, 184, 185 § 1, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 100 Strafwetboek;
art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2, 3 Koninklijk Besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001)
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Verklaart het feit voorwerp van de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 26 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 156 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde geldboete en de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Ten aanzien van

Verklaart het feit voorwerp van de tenlastelegging B bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 26 euro**, vermeerderd met 50

opdecimen tot 156 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen.

Kosten

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 75,21 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **16 december 2014**,

Aanwezig:

F. Bouquelle, voorzitter;
B. Baeyens, eerste substituut-procureur des Konings;
M. D'Asseler, griffier.

M. D'Asseler

F. Bouquelle